

సంకెళ్ళు

డి. సుజాత దేవి

వోమ వోమకుంటుంటే - నేను తలకి వీళ్ళవ్వా పోసుకోకుండా ఏలే ఏట్లా? ఏదీ - అగి చెప్పేక్కడెట్లా?"

"పోయ్యోడె వుంది."

"అయ్యో - అన్నం ముద్దయింది. నాలుగు వచ్చిమిరవగయలన్నా కాల్యావుకాదు పచ్చిపులుసన్నా చేసేదాన్ని -"

"కాల్కపోతే రోగవా? చేసెయ్."

"మామ్మా... పార్తమామ్మా - తాతాయ్."

"ఏవడ్రాడూ - వత్తన్నానుండసె."

ఇసుక్కుంటూ వెళ్ళి తలుపుతీశాడు నాగయ్య. ఆముడంలో - నానబెట్టి వుంచిన గుడ్డ పట్టులు రెండు తీసి ప్రవీడలో వేసి

వెలిగించి తెప్పించి పార్వతమ్మ. నర్సింలు వచ్చాడు. మనవడితో.

"ఏంటా నర్సింలు, ఇయ్యాలన్నదొచ్చా వెంట్రా?"

"పిల్లకు సూడిదలు తీసికెళ్ళాల్లా, ఏన్నడు మంచిదో! అడిగిరమ్మచి ఆడోళ్ళు గోం. వదివేదీ?" అన్నాడు.

"వత్తందిలే... పొద్దున తారాడదా. అద్దనోతిరి కాడ రాపోతే?"

"పొద్దు నైక్కడరా - సివ్వు సుబ్బయ్యగారి పచ్చిపు సేమ కోత. తెల్లారగట్టు లేచి పోవాల. ఇక ఆ డోళ్ళ అదావిడేనాయె. బొక్కు మాసి సెప్పాల పే మావజేలే వదిసక్కుడురన్నవోవ్వా."

"ఏంటి గారిని తీసుకొస్తారా?" వెయ్యి తుడుచుకుంటూ వచింది పార్వతమ్మ.

"మరే వదినా... ఇంక వదిరోజుల్లో - సూడిదలిచ్చి తీసుక రావాలంటు. ఈ కోత లైవాల్లైవా బాగుండిపోదు. పని పాటు లోదులుకుని ఎవవోల్తారో! ఏంటా! ఏటు చూసినా రెండోజాబు కూలిదండగ"

"బలేవోడివే. రేపు కాళీరోజుల్వూకు కుని మ న న ద్ది పట్టమసెట్టున్నావ్." అంటూ నవ్వుతూ వెళ్ళి చెప్పేలోంచి - పంచాంగం తీసుకొచ్చింది.

"ఏళ్ళండి బాగుండయ్యా. పొద్దువే బయల్పెరితే మంచిది. వర్షం లేదు. మర్నాడు తీసుకు రావమ్మ."

"అబ్బో! ఏళ్ళండెట్లా వదినా. నేతు లూపుకుంటూ పిల్లి రావటం గదయ్యె. దిన్ని జా ము కో నా ల. పైగా రిల్లండి రంగయ్య చేసుకోత. అల్లకొత్త వలెగదా అం పెల్లెసాదీ మొన్న నా చేసుకోతకొచ్చారు. రాపని జరిగక అడికెగ్గాడితే బాగోదు. ఇంక రోజ్జాడు."

"బలేవోడివేలే. అంతా నీ యిట్టువేనా ఏంటి? ఏళ్ళండెట్లైవే మర్నాడు తీసు కోచ్చేందుక్కూడా బాగుంది. అబ్బించి కూడా మండిజ్జాసి తీసుకురావాలి గదా! అయినా మీరంలా వుంటారుగా. కంత మ్మనూ, కోదర్మి వంపించు. ఈ పూలు బియ్యం వీళ్ళల్లో పొయ్యునును. రేపు పిండి గొట్టి నలివిడి చేతారు."

"పరే ఏదోవకులు సత్తార్నే, చేసు బోతా." నర్సిం వెళ్ళిపోయాక తలుపులేసి వచ్చింది.

"కూడు పరిగా తిన్నావా లేనే? నీ యివ్వాలెక్కానైవై. రేపు మవు సత్తె దిక్కడికెక్కారో! గని ఈళ్ళంతా"

"బాగనె వుందిలే మవు జెప్పేది. మన కోడి, కుంపటి లేకపోతే తెల్లారదా? ఏదీ అగదు. ఏట్లా జరిగే యిట్లాగే జరుగుతై ఇంటి బాటితంలా అత్తయ్యా, మామయ్యా చూసుకుంటుంటే - మీ అన్నయ్య, వదినా... పండడిగా పిల్లలూ, పవోళ్ళూ, పాతళ్ళూ, గొడ్లూ, గొడతో రిట్లా వుండేదియిట్లు; ఇన్నడె వుంది... ఇంక ఇంటికి కొరిం దయ్యాలూ, మవ్వా, నేమా - కూలి కెళ్ళే గుక్కెడు గె జీ. లేకుంటే లేదు. అయినా కాలవాగి పోతుందా?"

“ఏం కూలో! ఏదో ఇవాల్సిబ్బాన్నాం: ఈ ఓసిక్కుడా తేకపోతే ఏమైపోవాలో! అన్నయ్యోళు) పూలొదిలేళ్లారు. ఒసీలో పని చూసుకుని బాగుండొద్దు. శుభ్రరంగా పిల్లల్ని సదినిచ్చుకుంటున్నారు.

మనం ఇల్లో... ఇల్లో... అని యంటిని కావలసిక్కుకంటే ఏమైంది?”

“నీ చేతిలో - నా చేతిలో - ఏమం దర్యా? మనం కావాలనుకుంటే జరిగి నయ్యా యమప్పి. అప్పడే ఏమయింది? ఏవరు ముందో! ఏవరు వెనకో! ఇప్పుడనబ గించేది కట్టం కాదూ దేవుడొరికి ముందు నెలొత్తాడో ఎవరి మిగుల్దారో! ఆ మిగిలి రోళ్ళదే బాడతా. మనకేం తక్కువైం దర్యా, గరిసెలెడా వడ్డు, పాకనిండా గొడ్డా. తేకపోయా బాడలేదు ని-మనం మాత్రం పిల్లల్ని చదింపలేదా?” పార్వ తమ్మ మాట పూర్తి చేయలేక పోయింది.

“సర్వే ఊరుకో, ఏడిసేల భం? కట్లా కిట్లడడం తప్ప కలిసాచ్చేసేమీ లేదు.”

“ఏడవకేం జె కనయ్యా వగలెంలా పని పాలలతో గడిసాద్ది. రెత్తిరియ్యేతలికి, తలపు తోసుకోవ్విన్నట్టు వచ్చి పడతంది ఏడుపు. ఏవళ్లతో చెప్పకున్నా ఎల్లి. ఏదురుగుండ నాలుగుమంచిమాలంటారు.

ఎవకాల ఏదేనా చేతారు. మండే

సంకెళ్లు

మంటకు మరి నాలగు చితుకలు చేస్తే వాళ్లే ని నల్లార్చే వాళ్లెనళా లేరు. అందుకే నాగోడు నాలుగోడల మద్దినే ఏల్లబోసుకోవాలి.”

“నాగులూ - నాగులూ -” బయటి నుంచి కేకలు.

“మాయప్పచ్చింది.” అని నా గయ్య తలపు తిసావ్చా. పార్వతమ్మ అట్లాగే కూర్చోమంది.

“అట్లా గూకున్నావేంటే? అన్నాలు దివ్వారా?”

కనకమొవ్చాడు, రాజమండ్రి నుంచి. నుళి చీకట్టే ఎలిసాతానంటుంటే ఇటు దీసుకోవ్చా” అంది మంగమ్మ మరదలి పక్కన సలికిలబడతూ.

అప్పుడే తలెత్తి కనకారావుని చూసింది పార్వతమ్మ.

“రా నాబా! కూపో!” అని మంచం వాల్చింది. మంగమ్మ నా గయ్యకు స్వయానా అక్క. అనిడ అల్లడు కనకారావు. రాజమండ్రి గోదావరి స్టేషను దగ్గరోనే చిన్న బి కొట్టు పెట్టుకుని బాగానే బతుకుతున్నాడు.

“యాపారమెట్లా వుందిరా? పిల్లలు

బాగున్నారా?” అనడిగడు నాగయ్య.

“అ... ఏదో! నాల గేళ్ళా వోట్లో కెళ్లవైతే. అల్లమ్మకు జామొచ్చిందని తెలిసిన కాజ్జింబి వాసాతెల్లి నూసిరక్కుని ఇంటిదొకే పోరు. వొటిబొదిలి రావాలంటే కుడరదు అది రావాలంటే పిల్లా పీసు. ఏట్లాగో ఈలు చూసుకోవ్చా.” అన్నాడు కనకారావు.

కొబ్బరిచిప్పలో - ఇంత కొబ్బరి నూనె, సున్నుతేట రంగరించి తెచ్చి అడబడుమ కిచ్చింది, పార్వతమ్మ.

“నవనీతం తెచ్చానా?” అని వరిమోళ్ళు గుచ్చునని రక్తం చిమ్మిన కాళ్ళకా నవనీతం రాసుకుంటోంది.

“ఈ బాధలన్నీ మీకెందుకు పిన్నమ్మా! నచ్చిందగ్గరకొచ్చి ఆయిగా కాలుమీద కాతేసుకూక్కోకో.” అన్నాడు కనకారావు.

“అ రాత మాకు తేనలే బాబూ, ఏదో! ఇట్లాగెళ్ళిపోతన్నై రోజులు. బతికి వన్నాళ్ళ బతుకులామా? ఇట్లా జరగనీ.”

“అనేటండి, అల్లాగంటారు. కొడకూ కొడకు, కలిపి నెలకెయ్య రూసాయిలు ప్పినే సంపాయిత్తన్నారు. ఉన్నదొక్క కూతురు. ఏదో! సుఖంగా కాపురం చేసుకుంటుంది. ఏవకాల జంజాపేమీలేదు. ఇంక బాడేటండి. హాయిగా రాజమండ్రి విలిసోదాం రాండి.” అన్నాడు కనకారావు.

“సుఖం కాదు నా మొఖమన్నట్టు దాని మొఖాన సుఖపడె గీతలేదు, దాన్ని చూసి సంతోషించే రాత మాకులేదు,” నిరాశగా అన్నాడు నాగయ్య.

“ఇప్పుడనుకునేం లాభంరా, ఆయాలెంత జెప్పిరా ఇన్నారా? ఈడా జోడ? ఏదొ ఏద్దు లాటోడికిచ్చి దాని బతుకు నాకనం చేశావు. ఇంత కుటుంబం అంతకుటుంబం, సంపరదాయకం సింగినాదం అని తెగ మురిసి పోయావు. ఏం సంపరదాయకం? గొంతు కొప్పే సంపరదాయకం.”

“సర్వేవే. అళిట్టా కాల్యకుతింటారని నే కలగన్నారా? ఏదో - నలుగురున్నా ఇంట్లో అయితే పిల్ల సుఖపడద్ద మకుంటాం గనీ...”

“అదేగదండి తమాషి” నా గయ్య మాటల మధ్య కల్పించుకున్నాడు కనకారావు:

“మనమేటో అనుకుంటాం గానండి

**దేహపుష్టికి
ఆరోగ్యానికి**
పండిత-డి.గోపాలాచార్యులవారి
దీవామృతం
1898 నుండి ప్రసిద్ధి గాంచినది

అయుర్వేదాశ్రమం
(ఛైనపట్టణం) రిమెడిక్
మదరాసు-17.

డా.పి.వి.కె.రామ్, B.A. సెక్స్ స్ట్రెప్టోస్టెన్

వైద్య విద్యార్థి - వైద్యవర్ణ
హాస్పిటల్ యోగం, వరముల బల
హీనత, అంగము చిన్నదగుట,
సైమోస్కోలనము, శుక్లస్పష్టము
అభిరంగములకు, మానసిక
వ్యధలకు శాస్త్రీయ చికిత్స
సమర్థుడైనాడాచికిత్సగలడు.

రాహాస్ క్లినిక్,
బి.వి. రోడ్, తెనాలి, ఫోన్ : 700.

సినినటి సిని డైరీ

సిని నటి శ్రీదేవి అందమైన కార్టూ సైజు
ఫోటో కావాలంటే, రూపాయిపూర్వపువల.
పాత కొత్త నటీనటుల, దర్శకుల, రచయితల,
నిర్మాణ సంస్థల అడ్రసులుగల సిని డైరీ
కావాలంటే రూ. 2 లు. ఈ క్రింది
అడ్రసుకు సవియోగార్థు చేయండి.

వై. లె. మూర్తి,

దాసరివారి ఏధి, విజయవాడ-2.

యువతీ యువకులు ప్రేమ పురస్సులు దేహ
పలుత్యానికి, అందానికి, బలానికి, ఆత్మరక్షణకు,
సాహసానికి అంబస్తూడి పుస్తకాలు చదవండి.

సవిత్రి వివరణ

కథాపేజీ ఛాందో సెవార్
కుంగ్ ఫూ పె టింగ్ బాడీ బిల్డింగ్ రిభాగాలు
సెక్యులరానికి, ఆనందానికి, కృషికి

సెక్సు యోగం

[మొగ వ్యాయాసు వివరణ]

21/- రు. మనియార్థులు ద్వారా పంపిన
వారికి రిజిస్టరు పోస్టులో పంపబడును.
V.P. పక్క తీయను.

(జలజప్రచురణలు, విజయవాడ 3)

సంకెళ్లు

మాకేజీ అంటే అదో! లాటిల్ టిడండి.
కమ్మమో, సుఖమో! అదృష్టం మీద
అదారవడ్డది. మనమేటి సెయగలనండి." అన్నాడు కనకారావు.

"నిజమే బాబూ మా సభ్యం మాకు
తలనంపులు తెచ్చి పెట్టినా - ఆడమట్టు కాదు
సఖంగా వున్నాడు. సదు - కుదర్చి వుజ్జాగ
మొచ్చింది; నక్కని పళ్ళాన్ని నూసు
కున్నాడు. కన్నారళ్ళ కడుక్కణ్ణి
లేకపోతేనే?" పాఠతమ్మ మాటలకు
కప్పుమంది మంగమ్మ.

"అ...ఆడు మీగ్గణ్ణి సాయ్యనన్నాడా?
ఎన్ని ఉత్తరాలా గడలేదు? ఏంతమందితో
కలరంవటంలేదా? నువ్వు వూళ్ళో
సీనివానని దిగనని బిగించుక్కూమని
అట్లాంటానే? నీతోనే వుంది."

"నాతో వున్నది నాతోనే పోనీనది.
నా-అప్పి నెత్తెళ్ళంవరిలో - నేను పేద్రు - వు
యి - నన్నెంతో - గౌరవంగా నూత్తారు.
ఉళ్ళో ఏ పేరంటుమయినా ఏం మాపి
మస్కత్ న్నారంటావు? ఇవాళ కొడుకు
ఉజ్జోగ్గుడయాడని కులం చెరువుకో
మంటానా?"

"అ నంగలి సరే. అది నీ ఇట్టుంగని-
మరి నీల్ల నెగళేంటే? దన్నట్టు బలివే
యటవేనా?" దిగులుగా అంది మంగమ్మ.

"ఏటత్తమ్మా - బలి, గిలి అంటున్నావ్?"
కుతూహలంగా అడిగాడు కనకారావు.

"ఏంటో! సొంత బిడ్డతో పాటు నూశా
నాళ్ళని. అళ్ళు నూత్త అట్టా అనర్థలు
వదతున్నాడు. ఇది నూత్తే ఇట్టా వుంది.
అళ మృతేం నీమ కుట్టినట్టున్నా లేదు.
ఏంత సేవూ - సంపరదాయకమో - సంపర
దాయకమో - అని కొట్టుకులాడిపోది.
ఉమ్మక్కో మెప్పుకోసం కన్నోళ్ళను కాల
దమ్ముకుంటారా? దానెంత కోత పెడత
న్నారో, చిన్నప్పటినుంచీ దాని బుద్ధి తెలిసి
వోళ్ళవే అమ్మా నాకు బయ్యంగా వుంది,
ఏప్పుడు నా సాణాలు పోతయ్యో తెలియ
సాణవుండగా తీసుకెళ్ళండి. ఇక్కడుండలేను.
అది ఉత్తరం రాసిందంటే -" మంగమ్మకు
చిడుగు లగడమ్ముకు రావడంతో మాట్లాడ
లేక పోయింది.

"ఒదివా దాని బాధ నాకు తెలవదా?

పేరంటము

సాగును నానల
లెటగు మానగ నింతి
చామంతి వెలలతో
కొలుపు చేసినది
సచ్చని ఆకుల పసుపు
సచ్చని రేకుల కన్నెనూబంతి
పేరంటము పిలవ
తెలి మంచు తెరలలో
ఎరువంపు సాగుతో
కలికి సంకాంతి తను
రాయంచ నలె రాగ
రంగుల కొమ్ముల
మువ్వల క్షణక్షణల
మంగళధ్యులను
నగి నిలికె బసవగా *

-పాలడుగు వెంటేశ్వరరావు.

కాని ఏం చెప్పును? ఇప్పుడెల్లి దాన్ని
తీసుకురావడమంటే అళ్ళతో గొడవ పెట్టు
కోవాలి. మునుపెల్లి అడిగితే ఇంట్లో సాగదు
వంపించమన్నారు. ఏదో - అల్లుడు గదాని
అయ్యా బాబూ అని మరోసారి బతిమి
లాడితే ఏల్లె మళ్ళీ రావక్కరేదన్నాడు.
ఉప్పుడైతే అంతేగా." కళ్ళు తుడుచు
కుంటూ అంది సార్యతమ్మ.

"అయితే యాంటే - మనం తాగే
గంజే అదీ తాగి బతుకుద్ది. మన బిడ్డ
మనకు బరువవుద్దా?"

"బరువు కాదయ్యా పరువుండదనే.
వెళ్ళయిన అడపిల్ల ఫట్టెంట్లో - విన్నాళ్ళు
పడివుంటది. ఇడిసేసిన అడదంటారే గానీ
దాని తప్పేమిటో! ఇసారిం చే దెవడు?
ఇమ్మున్ని ఆరోసిచ్చి రోజూ కులిపోతానె
వున్నాను. ఆ వూర్నించి - ఏవ్వుడివచ్చినా
ఏ కబురు మోసుకొత్తారోనని గుండెదిరి
పత్తన్నాను."

సార్యతమ్మ మాటలకు మంగమ్మ మండి
పోయింది.

"వత్తే పచ్చావులే, నీ పన్నా య
నొక్కలుకేమొక్కెగని. ఏ నాగులూ నీ
పెళ్ళాం మాట్లె నీ మాటా? తప్పెడిదో
అలోసిచ్చకుండా పళ్ళికిలిచ్చే వోళ్ళకోసం

దిడ్డన నం కుంటారా? నీ ఇట్లుం. వస్తు తిసికలి పలికిచ్చుండ్ అని గోలెలి. పోతుంటే లోకులూ కాకలు అని కిందెంకా పై య్యోకా నూసి అది కాస్త గులుక్కు పంట- నా కూతు పేరంటాలెందవి- డండే రట్లం పెడు దురు గ వి. 'మా నిలివత' అని పదిమంది మెచ్చుకుంటే మురిసి ముక్కలై పోదురుగవి. మీ నంకర దాయకం సల్లారోను." మెటికలిరుస్తు లేచి నిలబడింది మంగమ్మ.

కనకారావు లేచి "సినిమా నడుంకన్న దానివి కూతలోనిచ్చు నీ కొడుక కులం గని వెలి చేకున్నాడు. మొగుడూ వెళ్లాం ఉజ్జాగవి కెల్లాలి. ఏకోజ్జీ చూపి దిక్కులేదు. ఆయమ్మ తడుశాలూ రారు మీరూ ఎల్లరు మనవడిమీధ మజానున్నా పొంపరాకం తెచ్చెసి దిసిక్కు నాగేత్తంది. నీ కూతురుకి మన వచ్చిన వెళ్లే శావు. అదో పటకారీ కుంబం. ఆ అమ్మగకి ద్రోనితిగా ఆయిదుగురు మొగుల్లగారు అత్తా, మామా, అడబడుమల, మరిదీ అందరూ వెళ్తనం నేనీనోళ్లే. కల వొలిడడ కడుపునిండా నిడిసి బిడ్డను కడవులో పోక్కుకుడుకి లేదు దాకిసంపరదాయకమే అడ్డుబచ్చింది. నననోకం మెచ్చిలూ, మేరువాలూ, నుసికసినయ్యా. ఆ మాత తేర కాంతొత్తిగింది మాడమ్మా కోకం పోకక తెలిసిపోతాది. నే నెల్లన్నా జరిగిం దంతా నచ్చంతో నెప్పేత్తా. ఆయనిన్నా డంటు మరాగడు. నీకెల్లి నాకెల్లి మాడ కుండా యోయోకినెలి నెల్లిని తీసురాడమే లాగుం. మెరిట్టాగే నెత్తెనెంతులుగ వుండిపోతారో మీ నంకర దాయకం సంకెళ్ళాడగోం కుని దిడ్డం దగ్గర కొత్తారో మీ ఇష్టం నే నెల్లన్నా" అనేసి వెళ్ళు మాడకుండా వెలి పో గా డు కనకారావు. ఆ తని తో నే మంగమ్మ వెళ్ళిపోయింది.

నిమంటావచ్చుట్టుగా పొరకమ్మ ముఖం కోకి లోకాడు నాగయ్య. కూన్యంలోకి మావలు గుచ్చి గోడకావ నలాగే కూర్చుండిపోయింది ర తమ్మ.

హార్విలీహిల్సు పాఠశాల

హార్విలీహిల్సు (పోస్టు) చిత్తూరుజిల్లా (ఎ.పి.)

ఈ పాఠశాల, కౌన్సిలర్ ఇండియన్ స్కూల్ సర్టిఫికేట్ ఎగ్జామినేషను, మ్యాథిమాటిక్ అనుబంధము చేయబడినది. పబ్లిక్ స్కూలు: సర్దతులలో బాల, బాలికలకు: ఇంగ్లీషు, గిడియం రెసిడెన్షియల్ స్కూలుగా ఈ పాఠశాల నడుపబడుచున్నది

1980 విద్యాసంవత్సరమునకు | నుండి VI తరగతులకు |

కొలది సీటు ఖాళీలున్నవి

వివరములకు దయచేసి వ్రాయండి.

ప్రిన్సిపాల్.

స్త్రీలు పురుషులయొక్క సున్నిత్యం చెక్కెళ్ళను అభిశిషిస్తారు

ప్రింపు సుమంయొక్క మన్నిక చెక్కెళ్ళను అభిశిషిస్తారు. మీ ప్రయత్నమును అడగండి. అవిడ ఒప్పు కుంటారు. మీకు సిల్వర్ ప్రిన్స్ కావాలి వెళ్ళిన ముడతలకు సుక్కుని గడ్డకు ప్రతిహం వికీ.

SILVER PRINCE STAINLESS

SILVER PRINCE STAINLESS

మరొక ఆడుగు ముందుకు వెసేంది
కొత్త సాంకేతిక వైపుణ్యం—మేల్తన నాణ్యత.

Bharat Advt-1179-Tel.